

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 23 oktober 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de voorzitter van de examencommissie ESL**, namens de decaan van de Erasmus School of Law, hierna: verweerder, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

..... (gemachtigde) heeft namens appellante op 31 augustus 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 23 augustus 2017, waarbij aan haar een negatief bindend studieadvies is gegeven. Het college ontving van verweerder een verweerschrift d.d. 18 september 2017.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 23 oktober 2017. Appellante is in het bijzijn van haar gemachtigde ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, vicevoorzitter van verweerder.

II. Motivering

1. Appellante heeft aan het einde van het studiejaar 2016-2017 37,5 studiepunten behaald aan bachelor-1 vakken van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Hiermee voldoet appellante niet aan de norm van het bindend studieadvies. Deze houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle onderdelen van het onderwijsprogramma van bachelor -1 moeten zijn behaald (60 studiepunten). Aan appellante is een negatief bsa gegeven. Hiertegen komt zij in beroep.

In haar beroepschrift geeft appellante aan -kort samengevat- dat zij vanwege persoonlijke omstandigheden niet aan de bsa norm heeft kunnen voldoen. Appellante licht toe dat zij op 3 oktober 2016 aan haar voet is geopereerd. Voorafgaand aan deze operatie had zij veel klachten en de operatie zelf had een lange nasleep, waardoor zij de tentamens in de eerste twee blokken niet heeft behaald. Voorts heeft appellante te maken gehad met de gevolgen van een gediagnosticeerde ADHD (concentratieproblemen) en faalangst. Hierdoor had zij telkens te weinig tijd om haar tentamens binnen de gestelde tijd af te krijgen. De diagnose is in maart 2015 gesteld. Appellante heeft haar faalangst en ADHD in maart 2017 bij de studieadviseur gemeld. Gevraagd waarom zij deze omstandigheden niet eerder heeft gemeld, antwoordt appellante dat zij er niet

bij stilgestaan heeft om dit te melden. Zij merkt op dat zij bedoelde functiebeperking op het HBO heeft aangekaart op het moment dat het bij haar tentamens een probleem begon te worden doordat zij de tentamens niet binnen de gestelde tijd afkreeg. Omdat de tentamentijd bij de huidige opleiding beduidend langer is dan bij haar HBO opleiding, ging appellante ervan uit dat zij voldoende tijd had. Aanvankelijk zegt appellante ook in de veronderstelling te hebben verkeerd dat zij haar tentamens niet haalde vanwege de nasleep van de voetoperatie, maar zij blijkt gedurende het gehele studiejaar door tijdens elk tentamen last te hebben gehad van haar ADHD en faalangst. Zij merkt ter zitting op dat het niet handig van haar is geweest en dat het achteraf gezien beter was geweest wanneer zij dit wel vooraf had gemeld. Nadat zij verweerder in juni 2017 om tentamentijdverlenging heeft verzocht, welk verzoek door verweerder is gehonoreerd, heeft appellante sindsdien haar tentamens wel met een voldoende afgerond, zo stelt zij. Het college informeert op welke persoonlijke omstandigheden het zwaartepunt ligt. Gemachtigde geeft aan dat beide omstandigheden negatief inwerkten op de studieprestaties van appellante.

Gemachtigde bestrijdt dat appellante niet geschikt geacht moet worden voor de opleiding, gelet op haar persoonlijke omstandigheden.

2. Verweerder geeft aan dat zij de operatie erkent als persoonlijke omstandigheid. De door appellante behaalde onvoldoende voor het vak Inleiding privaatrecht zou daardoor kunnen worden verklaard, aldus verweerder. De faalangst en ADHD acht verweerder echter geen persoonlijke omstandigheden op grond waarvan het niet-toepassen van de bsa norm automatisch plaats dient te vinden. Verweerder licht haar beleid toe dat enkel een functiebeperking die wordt geconstateerd vlak voor of gedurende het studiejaar grond oplevert voor het eventueel niet-toepassen van de bsa norm aan het einde van het jaar. De gevolgen van de keuze van appellante om pas in juni 2017 een verzoek in te dienen voor extra tentamentijd, komt volgens verweerder voor rekening en risico van appellante. Hierdoor kon appelante slechts bij de laatste twee tentamens gebruik maken van de geboden faciliteit. De studieresultaten van appellante, gezien in samenhang met de aangevoerde omstandigheden, geven verweerder onvoldoende aanleiding tot het niet-toepassen van de bsa norm. Verweerder merkt op dat appellante na het verkrijgen van extra tentamentijd geen significant hogere resultaten behaalde. Appellante riposteert dat zij zich wel degelijk heeft verbeterd, onvoldoendes zijn opgehaald naar voldoende. Appellante meent dat wanneer zij vanaf het begin meer tijd zou hebben gehad, zij alle vakken gehaald zou hebben. Zij wijst erop dat zij voor geen enkel vak lager dan een 5 heeft gescoord.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle 60 studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellante aan het einde van het studiejaar 2016-2017 niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Als verklaring daarvoor heeft appellante, naast andere omstandigheden, een operatie aan haar voet als persoonlijke omstandigheid aangevoerd. Verweerder heeft deze persoonlijke omstandigheid erkend. Voor het college is voldoende komen vast te staan dat deze operatie op 3 oktober 2016 de studieprestaties van appellante op en rondom deze datum negatief heeft beïnvloed. Een causaal verband tussen hetgeen appellante hieromtrent heeft aangevoerd en de behaalde studieresultaten voor haar tentamens op 30 september 2016 en 4 november 2016 is naar het oordeel van het college genoegzaam aangetoond.

De door appellante aangevoerde functiebeperkingen faalangst en concentratieproblemen als gevolg van ADHD zijn door verweerder in juni 2017 erkend. Appellante werd een tentamenfaciliteit aangeboden in de vorm van extra tentamentijd. Met de erkenning door verweerder staan de betreffende functiebeperkingen voor het college vast.

Hoewel appellante pas in juni 2017 een verzoek om tentamentijdverlenging heeft ingediend, kan uit een door verweerder bij het verweerschrift overgelegde notitie inzake gesprekken van appellante met studieadviseurs worden opgemaakt dat appellante al op 12 december 2016 heeft gemeld dat zij te weinig tijd had tijdens haar tentamens. Dat appellante eerst in juni 2017 bij verweerder formeel verzocht om verlenging van de tentamentijd kan het college gelet op de omstandigheden van het geval, waarin de focus aanvankelijk lag op (de gevolgen van) de operatie aan haar voet, billijken. Niet betwist is dat appellante na verlenging van de tentamentijd betere resultaten heeft gescoord voor haar tentamens.

Naar het oordeel van het college is onder deze omstandigheden geen plaats voor een negatief bsa. Het bestreden besluit kan derhalve niet in stand blijven. Het beroep is gegrond.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante gegrond, vernietigt het bestreden bsa-besluit en draagt verweerder op om met inachtneming van de overwegingen van het college een nieuw besluit te nemen binnen twee weken na verzending van deze uitspraak.

Het college veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep bij het college opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 990, - geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.